

LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, núm. 20, botiga. BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre **ESPANYA** pessetas 1'50
Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.

D. CARLOS A AMÉRICA.

L' han xiulat, li han tirat tronxos y li han fet mil tropelias...

¡No sé cómo se ho fa aquest home que per tot té simpatias!

Y la pobre Margarida (ja vèu en Moret que no m'ocupo de cap general, sinó de una Margarida) s'ha quedat en situació molt compromesa y sense Faust, *compuesta y sin novio*, com diuhen los castellans.

***

Si enhorabona quan a n' en Salamanca ván conferirli 'l càrrech hagués fet la maleta desseguida, y cap a Cuba falta Capita general, se trobaria avuy a la Habana y podria comensar a fer embarcadas d' empleats prevaricadors, de aquells que, segons diuhen, envian quartos a Madrid perque 'ls personatjes influents los guardin las espattlas; però ell va pendres uns quants dias per passejarse, despedirse dels companys y fer petar la claca, sense recordarse de dos refrans que diuhen: L' un: «A só de tabals no s' agafan llebras.» Y l' altre: «Per la boca mor' lo peix.»

¡Pobre Salamanca! ¡Se l' han ben rifat!

***

Ja es la segona vegada que li passa una cosa per l' istil.

Per tancar aquella boca d' va que no callava may, ván nomenarlo fa algú temps director de Administració militar, y ell que té sempre grans ideas va trobar la manera de guanyarse la bona voluntat del exercit dominant barato 'l pá, l' arrós, la carn y altres comestibles.

bles. Ja que no havia servit per héroe, llavors de las Carolinas, tenia molt punt en demostrar que al menos servia per administrar una tenda de quevures.

Però entre pesada y pesada de bacallá, movia cada escándol al govern que cantava 'l credo.

Aixís es que un dia aquest va clavarli las dimissorias entre cap y orelles, y tots aquells militars als quals engreixava barato y que semblava que per ell s' havian de fer matar com uns suïssos, ván permetre que 'l rellevessin, sense fer res, com si 'l greix los hagués embotat las potencias y 'ls órganos del agrahiment.

—No importa, digue 'l general: si per xerraire m' han tret, per xerraire tornarán a colocarme.... Un clavo saca otro clavo.

***

No hi ha necessitat de repetir lo que ja sab tothom. Lo nomenament de Capita general de l' isla de Cuba ván donarli per ferlo callar.

Quan va sortir en Cassola, ab aquella gran cassolad, de reformas militars, en Salamanca s' llepava 'ls bigotis de gust y exclamava:—Ara m' sentirán!

Però algú va dirli alguna cosa a cau d' orella, y no se 'l va sentir. Un dia va retirar la firma que havia posat al peu de una proposició presentada y sostinguda per en Primo de Rivera, desfent aixís aquella famosa pinya de generals, y emportantse'n ell sol tots los

ANAR PER LLANA.

OLT temps feya ja que la imaginació m' representava l' imatge del general Salamanca, a imitació de la Margarida del Faust, ab una floreta a la mà y desfullantla pausadament.

La cándida Margarida desitjava que la flor li digués si aquell traïdorot de 'n Faust l' estimava ó deixava d' estimarla. En Salamanca podia preguntarli:

—¿Aniré a Cuba?... ¿No aniré a Cuba?... ¿Hi aniré?... ¿Deixaré de anarhi?... Si?... No?...

Aquest entreteniment ha durat més de quinze dias. La flor era la premsa ministerial, que ja 'ls dich jo que no es mala flor. La majoria de las fullas que li deyan que no hi aniria, son los periódichs fusionistas.

pinyons, com clarament se vá veure alguns dias després.

—¿Qué passa,—preguntaven diputats y senadors— qué passa que un general tant bulliciós com en Salamanca 's tira endarrera?

Los fets ván respondre desseguida:
—¿Que volen que passi?... Passan capitanías generals de Cuba.

Pero, precis es confessar que la venjansa de 'n Sagasta ha sigut complerta. D. Práxedes ha jugat ab ell, com un gallet ab una pilota de drap.

Després de nomenarlo, vá deixarlo esbravar; y després de la famosa conversa en la taula rodona de la Fonda de la Granja, de la qual vá donar compte *El Resumen*, en lloch de donarli las dimissorias punt en blanc, vá permetre que l' home desmentís de primer los conceptes que li atribuhian, s' humiliés davant de 'n Balaguer, dongués quaranta mil satisfaccions al govern, rehusés un desafió, á pretext de que sent ell autoritat superior de Cuba, no podía faltar á la llei que prohibeix los *lances de honor*, escribis no sé quantas cartas preguntant als ministres si estavan satisfets.... En una paraula, en Sagasta ha permés que al pobre Salamanca li succehis lo que á aquell gosset que li vá caure la cua de tant remenarla.

Y quan l' ha tingut ben manso, ben humil, ben plá, li escriu una carta, tota plena de mel en la forma, venenosa en lo fondo, dihentli poch més ó menos:

«Lo govern aprecia moltíssim las satisfaccions que li ha donat y ab ellas se tenia per satisfet. Però ja ho véu vosté mateix: l' opinió pública per una part, y per altra lo que dirian los cubans si vosté arribés á anarhi, 'ns obligan á suplicarli que presenti la dimissió del seu càrrech; y en cas de que no tinga á bé complaure'ns dimitint, vosté mateix redacti 'l decret rellevantlo del càrrech, que tal com vosté l' escriga, aixís veurá la llum en la *Gaceta*.»

Com á Bertoldo:—Trihis vosté mateix l' arbre en que l' hém de penjar.

—¿Un cuerno! ha exclamat lo general. Jo no dimiteixo: que 'm treguin; però ja 'm sentirán!...

Sempre la mateixa táctica... Ja 'l sentirém.

Preparémnos donchs.

Lo rellotje té corda per un any al menos.

Crech que 'n dirá de bonas: però crech també que 'l govern no ha de apurarse per discurs més ó menos.

Ademés hi ha un argument de primera forsa que deixarà á 'n en Salamanca ab un pam de boca oberta: ell mateix vá ferse la sentència.

Recordin que al contradir la famosa carta de 'n Gutiérrez Abascal, vá declarar en Salamanca, que 'ls últims párrafos eran una solemne mentida, perque ell no fuma puro.

Agafis lo govern ab aquesta declaració, y encarantse ab ell, en Leon y Castilla qu' es lo ministre que té la véu més forta, diguili ó brámbili:

—Y vosté, insensat, que no fuma puro, tractava de governar la Isla de Cuba!... Quan lo govern vá saber per vosté mateix que no fumava puro, es quan vá decidir rellevarlo. Ab la falta de costum una *brevca* com aquella podía pujarli 'l cap y marejarlo.

P. K.

INTERIORITATS REALS.

s cosa probada: la corrupció dels temps moderns no respecta res. Ni més ni menos que la corrupció dels temps antichs, que no respectava gran cosa.

Ab tanta facilitat s' introduheix en los palaus dels prínceps y 'ls reys, com en las barracas dels escombriayres.

Y encare en las moradas reals sembla que hi entra ab més comoditat. ¡Cóm que las portas son més grans...!

Als mals exemples donats per algunas familias reals d' Europa, n' hi ha que anyadir un altre, procedent de la Oceania. La *filowera* real cundeix y 's propaga depressa: ja ha atravesat lo Pacífich.

La historia es curta; però sustanciosa.

Lo rey de Taiti, Pomaré V, va enamorarse fa alguns anys d' una perdularia que 's diu Johanna Salmon: lo nom ja es bonich.

Ademés, la afortunada senyoreta reunia un' altra circumstancia que allí val molt: tenia un nas com una trompa d' elefant.

Després dels deguts preparatius, va efectuar-se la boda, y aquella mateixa nit, al reunir-se 'ls nuvis en la cambra nupcial, la reyna Salmon va reparar que 'l seu espós havia begut ab bastant garbo: es á dir, qu' estava borratxo com una sopa.

L' escándol va ser de primera: un escándol verdaerament real; però Pomaré V no 'n va fer cap cas, y va continuar recreant-se ab l' ayguardent més que ab la ditxa del matrimoni.

—¿Sí?—va pensar la reyna.—Ja t' arreglaré.

En rigor qui va *arreglarlo* no va ser ella, sinó un oficial de la esquadra francesa estacionada en aquellas ayguas.

La cosa, portada per un marino que sabia navegar, va marxar en popa. Tan, que la reyna va tenir un noyet molt bufó y ab un ayre francés que enamorava.

¿Qué va fer llavors Pomaré V? ¿Dessesperarse? ¿Cometre alguna atrocitat?

Res d' aixó. Va pendres la *ganga* ab molta tranquil·litat, y hasta sembla que va anar á fer una visita de cortesia al *altre*, no sé si per donarli las gracias. Y cadascú va continuar per las sévas.

Convensut de que alló no podía marxar d' aquella manera, l' almirant francés Serres va tractar de reconciliar al real matrimoni, y estava á punt de conseguirho, quan lo rey caygué malalt.

¿Malalt? ¿que havia de fer la pobra reyna per dis-treures?

Visitar la esquadra francesa.

A son degut temps nasqué un segon príncep, completament igual al anterior.

Lo rey Pomaré V, á pesar del ayguardent, va comprendre 'l paperot que feya davant del país, y acudi als tribunals demanant lo divorci.

Sa majestat la reyna no s' hi oposa de cap manera y 'l demana ab més calor qu' ell.

—Lo meu marit—ha dit la bona senyora en las declaraciones—consum moltas botellas d' ayguardent; pero encara gasta un' altra cosa pitjor que aquesta.

—¿Qué?

—Moltas amigas.—

Si podém averiguar la decisió del tribunal ja 'ls la farém coneixe.

Entre tan, conténtinse ab sapiguer lo nom del primer fill d' aquest afortunat matrimoni.

Se diu Terabinetaorateritomaterai-Terumutahiti-Te-ructua.

FANTÁSTICH.

PLUJA MENUDA.

San Sebastián está plé de politichs espanyols, ministres, nobles, guerreros, diputats y senadors.

¡Pobre sant! Quan era viu, van omplirlo casi tot de fletxas, que van deixarli com un garbell lo seu cos. Y ara qu' es mort, me li clavan una manada de llops cuberts de faixas, levitas, trajos bordats y galons...

Hi ha sants qu' están destinats á patir en vida y en mort.

Un pobre fussionista una mica tocat y curt de vista, assegurava que 'l senyor Sagasta conservarà 'l poder, lo menos hasta que bajan pogut al fi portarse á efecte las reformas que avuy guarda en projecte, per lo qual necessita casi un plasso, reparin per curt, de quatre anyets de passo.

Reparin que aixó ho deya, potses perque així ho creya, un pobre fusionista una mica tocat y curt de vista.

—¿No sentiu quin soroll d' orgas, y quin eco vé de lluny de violins, flautas, salteris, barrejat ab raig de llum, surtidors, fochs de Bengala, cants de collas de Sant Mus, melodias de sirena y una pluja de perfums?

—¿Sabéu qu' es?

—No hem de saberho!

En Moret que fa un discurs.—

—Si desitjas fer fortuna, no vulguis pas ser tenor, ni ministre, ni arquebisbe, ni general: res d' aixó. Hi ha un art més facil d' aprendre y de resultats més bons.

—¿Sí? ¿Quin, si pot sapiguerse?

—L' art del entarugador.

C. GUMÁ.

RAN NOTICIA.

Lo govern acaba d' ordenar que s' estableixi á Madrid un observatori meteorològich, pera anunciar anticipadament las tempestats á tot lo país.

A mi no me la pega. Aixó no'ho fa pèl país, sinó per ell.

Lo que 'l govern vol es sapiguer quin dia ha de caure la pedregada que se li prepara.

Y que segons las senyas, no está gayre lluny.

Durant la visita que en Moret ha fet á Cádiz, se li han donat dos *banquetes*.

L' un á casa l' Ajuntament; l' altre, al palau de la diputació provincial.

Y tan en l' un com en l' altre, la taula tenia la forma de ferradura.

¿Dogas ferraduras?

S' ayor Moret, vosté s' ho pendrá com vulga; pero lo qu' es jo, aquestas bromas no las aguantaria.

Un mestre d' estudi ha inventat un fusell que pot fer una pila de desgracias en un minut.

—Veyám—deu haverse dit l' home—veyám si 'm guanyo la vida fent mal, ja que fent bé 'm morc de gana.

Ultimament no hi havia á Madrid més que tres ministres.

Y *sin embargo*, la nació ha marxat com sempre, sense que succehis res de particular.

¿Volen una proba més clara de que 'ls demés ministres están de sobra?

Una advertencia utilitaria.

Si fuman y volen adquirir un *cenicero* elegant y de moda, espavilnse per comprarne un dels que acaba de fabricar lo senyor Florensa, ab la caricatura dels *ratas de La Gran-via*. Es una cosa de gust.

Sembla que Alemania está resolta á impedir á tota costa que 'ls francesos celebrin lo centenari de 1789 y la Exposició universal.

«La Alemania monárquica, deya 'l corresponsal del Brusi, considera que 'a celebració de dita festa revolucionaria pot propagar per Europa las ideas perillosas y fer bambolear los tronos.»

¡Preciosa confessió!

Avuy los pobles viuhén principalment dels progressos morals y materials.

Y verdaerament, si la Fransa celebra la seva exposició, y presenta 'ls admirables productos del seu ingeny y las mostrats patents de la seva riquesa, Europa dirá:

—Vet' aquí una nació sense rey ni amo, regida per si mateixa y que prospera y progressa de una manera colossal.

Y de aquesta reflexió al crit de ¡Viva la República! no hi ha més que un pas.

Si Alemania s' atreveix á atacar á Fransa moguda sols per l' enveja, tot lo món civilisat s' alsarà per condemnarla, y en cas necessari fins per retxassarla ab energia.

Avuy ja no son possibles las invasions dels bárbaros del nord.

Lo *Bram de la patria* condemna 'l desafió, invocant lo *Códich penal* y 'l quint manament de la llei de Déu.

Ab los mateixos documents á la má podría condemnar las insurreccions carlistas.

Lo *Códich* prohibeix la sedició, y 'l quint manament de la llei de Déu, diu: «No matarás.»

Ja ho véu lo *Bram de la patria*: no pot disparar un tiro que no li surti per la culata.

Un nou convent en porta. S' ha colocat la primera pedra de la iglesia de las monjas de Maria la Reparadora. Dintre d' ella s' hi ha colocat un exemplar de *La Renaiwensa*, del *Correo catalán*, de la *Revista popular* y del *Brusi*.

Ni un trist exemplar de LA CAMPANA DE GRACIA.... Francament, n' estich molt ressentit.

Pero pitjor per ells. Si haguessen posat una CAMPANA als fonaments, tal vegada s' havian estalviat de colgarne d' altres dalt del campanar.

¿Qué fá en Martínez Campos?

Y pregunto qu' es lo que fá perque 's deya que havia dit que si en Salamanca no anava á Cuba, lo qu' es ell dimitia la capitania general de Madrid.

Si aixis ho fés, ningú més alegre y satisfet qu' en Sagasta.

¡Dos generals ab un tret! ¡Alsa llopl!

Una idea d' en Moret.

«Lo partit liberal ha de ocupar lo poder fins que haja realisat todas las reformas.»

Aixis ho ha declarat en lo discurs de Sevilla.

Es aixis que 'l govern no pensa realisar las tals reformas fins lo dia del judici, luego tenim Sagasta fins al judici final.

Aforisme polítich: Per pujar al candelero, prometre moltes reformas; per sostenir's hi, no realisarne cap.

La reyna regent ha comensat á pendre banys de mar, y segons telégramas de San Sebastián, passavan de dos mil las personas que s' ho miravan.

Imitació de un cantar.

«En otro tiempo la mar
tenia dulces sus aguas;
pero se bañó una reyna
y se volvieron amargas.»

CAPELLANADAS.

Lo rector de Orega (Orense) ha escabetxat á un feligrés de la manera més caya.

Va saber que un pobre vehi del poble havia anat al bosch de la rectoria, á collir unas quantas motas de farigola y romani, per fer bullir l' olla y ficantse la sotana dintre de las calsas, cap al tart surt de la rectoria acompanyat de tres ó quatre amichs.

Lo demés ja poden presumirho Troban al feligrés, lo rector li dona 'l crit d' alto, 'l feligrés apreta á corre y ipam! l' escopeta del rector lo tomba camas en l' ayre, ab una perdigonada á l' esquena. Tretze horas després estava en disposició de que 'l mateix rector li cantés unas absoltas.

Perque 'ls rectors d' aquest calibre, ells mateixos se preparan la feyna.

A la Catedral de León s' ha representat una verdadera comedia bufa. Havia pujat a la trona un canonge encarregat del sermó y aixís que anava á comensar, los del cor que no 'l podian veure van posarse á cantar desafortadament y l' organista á tocar l' orga, ofegantli la paraula als llabis.

Lo canonge no tingué més remey que llansar un crit de «protesto» y baixar del cubell.

En aquelles terras, com en moltes altres, los capellans son aixís: quan tenen ganas de saragata, no hi ha Déu que 'ls aguanti.

La duquesa de Pastrana qu' era molt rica, ha cedit totas las sévas fincas á diferents comunitats religioses.

Totas aquestas més tindrà l' Estat lo dfa que declari la desamortisació eclesiástica. Per aixó m' agradan las comunitats religioses, perque son unas formiguetas que de primer treballan per ellas; pero qu' en últim terme treballan pèl país.

Y no cal que 'ls neos fassan escarafalls tatxant de subversivas aquestas idees Aixó de apoderarse dels béns dels llanuts, intimidantlos ab las penas de l' altra vida es una industria com la de la fabricació dels alcohols de patata ó la dels vins artificials, y aquí es precis jugar net.

Per lo tant ja ho saben las comunitats religioses: quan vinga 'l cas haurán de presentar la documentació en tota regla, com per exemple, un certificat de l' ingrés de la duquesa de Pastrana al Purgatori y un altre certifiat de la séva entrada al Cel, gracias á las oracions de las comunitats religioses per ella favorecudas.

Sense aquests documents, tant de perdut per ellas y tant de guanyat per l' Estat.

¿HO VEU?

Salamanca del meu cor
¿ho veu lo que ara li passa,
després de tants mal-de-caps,
per havé enrahonat massa?

¿Un home del seu talent
y del seu gran cop de vista,
véures al fi desbancat
per un senzill periodista!

¿Un militar tan trempat,
tan viu y tan de la broma,
tenir d' apartar la espasa
per deixar pas á una ploma!

¿Veu? Vosté se 'n té la culpa:
la verbositat insana,
entrebancantlo de cop,
l' ha privat d' aná á l' Habana.

Ja hi ha un adagi que diu
ab expressions molt poch foscas,
que en una boca tancada
no es fácil que hi entrin moscas.

¿Y vosté, olvidant del tot
una sentència tan certa,
tè la endiablada costum
de viure ab la boca oberta!

Pues paciència y non gruñatis
y recordi aquest exemple,
si no vol torná á portarsen
un desengany com un temple.

Dediquis á fer guisats
que no li darán disgustos,
ni l' obligarán tampoch
á sufri entrebanchs y sustos.

¿No diu que com á cuyner
dificilment ningú 'l guan va?
Pues, apa, cap á la cuyna
y guisi per tot' Espanya.

Per lo menos, fentho aixís,
vosté sab que no s' exposa,
no fa cap mal á ningú
y es útil p' alguna cosa.

No enrahoi, no s' enredi,

que la llissó ha sigut ruda:
no 's vulgui dir Sala-manca,
procuris dir Sala-muda.

G. GUMÁ.

o govern ha decretat la creació de varias escolas de comers.

¿Qu' esta de broma aquest govern!
Ara que 'l comers es mort, li vol fer escolas.

Mes valdria que li fés un bon pan-teon per enterarlo decentment.

Llegeixo en un diari de Madrid:

«La fragata Courbet anclada á Cádiz, porta uns canons qu' diparan proyectils que recorran dos cents mil metros per segon.»

«Me llaman el traga-bolas,
mas ésta no me la trago.»

En Moret ha promés que quan se celebri la nostra Exposició universal, vindrá á Barcelona.

Deurá venir á donarli *llustre*.

Perque ja saben que en Moret es un *enllustrador* de primera forsa.

Pero, ara que hi penso; potser hi vol venir per *exposarse*.

Si per cas, ja sè en quina secció 'l deurán col·locar.

En la secció d' aucells...

Sembla que ara 'l govern está en tractes á fi de que Espanya pugui establirse á las voras del mar Roig.

Una colonia més.

Quan estigui ben organizada, ja ho participarém als alemanys.

Perque vajan á apoderarse 'n.

Un home polítich cansat de fer torpesas y disbarats resol't per últim anarse 'n á casa séva á viure tranquil.

—Sembla mentida—deya un seu conegut—que fulano s' haja retirat de la política.

—No es cert,—li respongué un altre—no es qu' ell se retirí de la política. Lo que hi há es que la política 's retira d' ell.

Sintomas.

Fernando de Coburgo tè una mare que ha fet una prometensa á la Verge de Lourdes si 'l seu fill surt en bè del negoci en que s' ha ficat.

«Fiate en la Virgen y no corras.»

Se diu que la guarnició de Sistova s' ha sublevat al crit de «Viva Alejandro de Battenberg!»

«¿Aun no asamos y ya pringamos?»

Al visitar Fernando de Coburgo la ciutat de Tirnova ha sigut objecte de grans protestas.

«Qui li píqui que s' ho rasqui.» (Refrán polach.)

Avants d' embarcarse per Bulgaria, Fernando de Coburgo tractava de ferse assegurar la vida per una societat de seguros; pero en va: totas las que vá seguir, li van respondre lo mateix.

—Fugi, home, ¿qué 's pensa que tenim pá á l' ull?
Per la vida de vostre, ni un quarto.

Y aquí tenen, lectors, una revista bastant complerta de lo que passa á Bulgaria.

A Chile han xiulat al rey de las húngaras.

Pero l' home no vá perturbarse.

Ja ho diu lo ditxo:—«Ja podéu xiular si l' ase no vol beure.»

Entre 'n Salamanca y en Gutiérrez Abascal havia de haverhi un desafio, y no pogué efectuarse, ab motiu de ser en Salamanca capitá general de Cuba.

¿S' efectuará, per fi, avuy que ja no ho es?

No n' hi ha cap necessitat. En Gutiérrez Abascal ha ferit al general Salamanca. Lo fill de aquest vá ferir á n' en Figueroa á la cuixa, y l' Abascal ha ferit al general..... al bell mitj de la butxaca.

En Moret es una máquina de fer discurs. Després dels dos ó tres de Cádiz n' ha pronunciat un altre á Sevilla.

Conseqüencias funestas del alcohol alemany. Segons á qui li dona un ram de bojeria; segons á

qui li sobrescita 'l sistema nerviós. A n' en Moret li produheix diarrea oratoria.

Se deya qu' en Balaguer aniria á pendre las ayguas de la Puda; pero últimament s' assegura que no 's mourá de Madrid.

Fará molt bè en Balaguer, que hi ha cosas que poden més que aquelles ayguas.

Com per exemple: la qüestió Salamanca.

Si aquest any per la Mercè pensavan divertirse, haurán de deixars'ho corre. Aquest any no hi haurá festas.

L' Ajuntament ha près lo determini de reservarse tota l' alegria per la inauguració de l' Exposició Universal. No hi haurá més aquest any que un solemne ofici á la Mercé.

Ja se sab, vajin las cosas com vajin, los capellans son los únichs que 's diverteixen.

De las missas d' ells, pot dirse que no 'n cau cap á terra.

Los conservadors fan combinacions ministerials. ¡Bona manera d' entretenir la gana!

Lo més bonich es que, segons sembla, si pujessen, otorgarian la cartera de Ultramar á D. Fernando Vida.

Fora molt bona sortida,
y ademés un gran recurs,
y un dels medis més segurs
de que 'l govern tingues vida.

La mar está agitada. S' empenya la Reyna Regent en embarcarse per fer una visita a l' *Destructor*, y en Sagasta no tè més remey que acompanyarla.

Las onadas s' estrellan contra las bandas de la llanxa, omplint d' esquitxos als passatjers; pero donya Maria Cristina porta un bon impermeable y se 'n riu. En Sagasta en cambi queda mullat com un xop.

Al arribar á bordo demana una livita y se la muda. No es la primera vegada que cambia de livita.

Una anecdota sobre l' emperador del Brasil que com tothom sab es un senyor molt franch, que actualment está recorrent l' Europa, sense aparato de cap mena, com un simple particular.

Va anarlo á véure un joyer de Paris, demanantli que li permetés posar al aparador y á las facturas y etiquetas lo títol de *proveedor del emperador del Brasil*.

D. Pere ab molta amabilitat li va respondre: —Trobo que 'l títol de *proveedor* meu, tractantse de un joyer, es un títol inverosímil, perque ni jo personalment gasto joyas, ni 'm trobo en l' edat aquella en que solen regalarse'n á las donas.

¿Veritat que un senyor tant campetxano es una llástima que siga emperador?

Si nosaltres tinguésem lo gust de tractarlo, li diriam:

—Vaja D. Pere animis: no vulga que 'l Brasil continui sent una escepció en tota l' América. Proclámla de una vegada, que 'ls seus paisans, de fixo, no trobaran un president de la República, millor que vosté.

A un er pleat públich aquest dia li preguntavan:

—Ecoltí Quiñones ¿y donchs que no surt á pendre banys?

—No—va respondre—lo qu' es aquest istiu vull descansar de debò... y 'm quedo á l' oficina.

Diu un telégrama:

«S' ha donat ordre perque s' acunyin sis milions de duros ab lo busto de D. Alfonso XIII.»

Un lector del *Diari*, tot extranyat:

—Tant petit y ja tè busto?

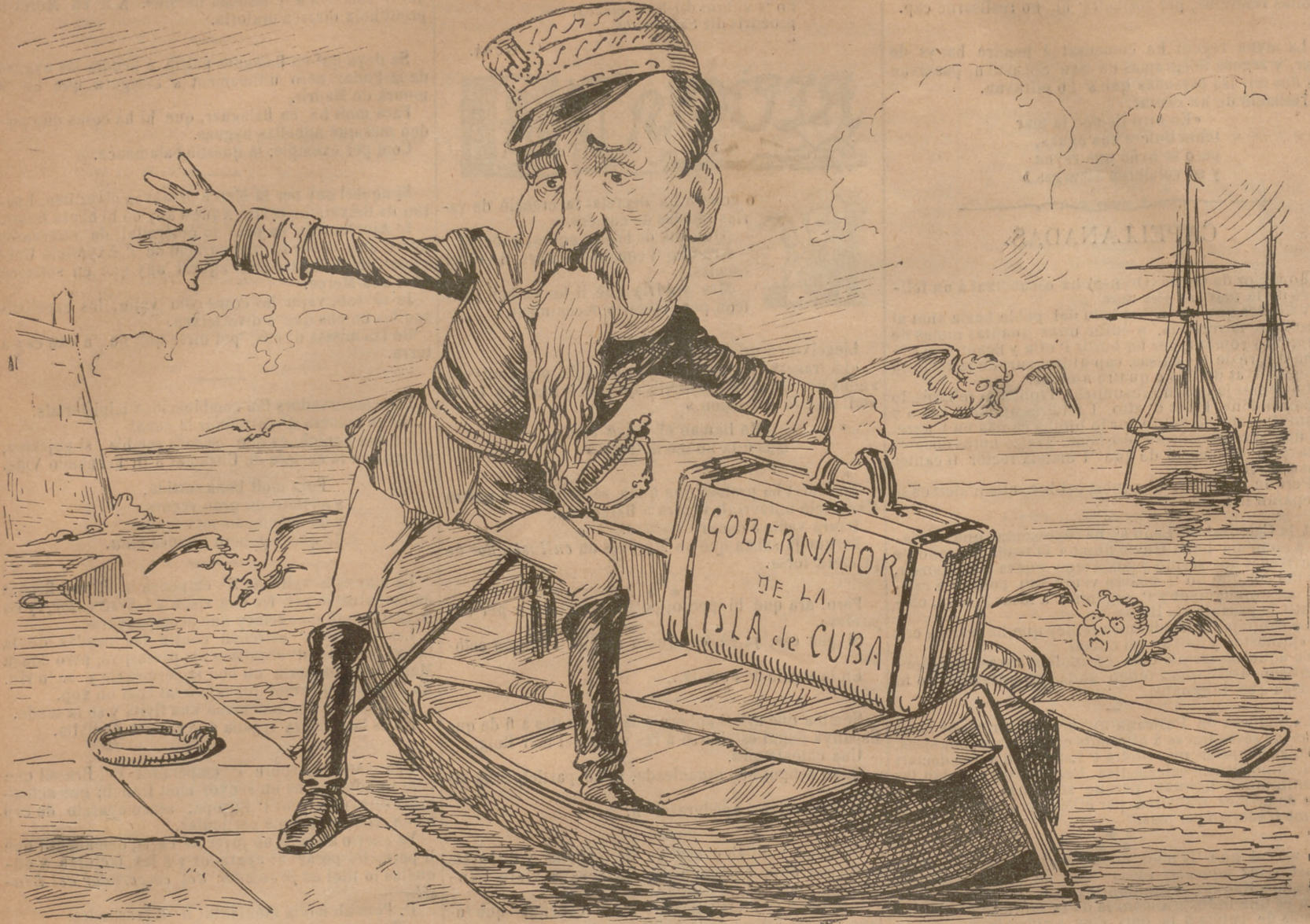
Un canonge de Burgos se proposa refutar lo llibre de 'n Sardá y Salvany *El liberalismo es pecado*, demostrant qu', al revés, lo verdader pecat es lo carlisme.

Aixís m' agrada: capellans contra capellans. Sotanas en l' ayre y la gran surra *ca-ta-crió*.

A LO INSERTAT EN LO ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA.—Ma-ri-a-na.
2. ENDAVINALLA.—La I.
3. ANAGRAMA.—Cadira-Arcadi-Criada.

— Si m' embarco ó no m' embarco ...
 — i me 'n vaig ó 'm quedo aquí... — uns me diuen que no marxo
 — altres me diuen que sí...

¡Al últim! ¡Per fi de festa
 se 'm anula y se 'm desbanca... — Preparéuvs á sentir
 la llengua de 'n Salamanca.

4. ROMBO

S
 S A L L
 S I L L O
 S A L D O N I
 L L O S A
 O N A
 I

5. GEROGLÍFICH.—Al istiu, sías.

XARADA.

Esquela matrimonial.

D in Hu-dos-tres-quarta de Sejona

y

Donya Total de Folch,

participan als seus parents y amichs, que avuy á las 7 del mati, ha tingut efecte 'l casament dels dos, en lo Camaril de la Iglesia de Santa Quarta-quinta de Barcelona; y 'ls hi ofereixen lo seu domicili, plasa de las Prima-segona, número 9, Tera-quarta-quinta.

No s' invita particularment.

AL LECTOR.

Si rumias una estona la capritxosa xarada, trobarás los noms dels cónyuges, de la Iglesia, poble y plassa.

JOAQUÍM SAURI.

ANAGRAMA.

Tot polítich avuy dia es un tot per la total; si de a xó 'n desitjan mostrars, á Madrit ne trobaran.

ROMÁ ESPINAT.

TRENCA-CLOSCAS.

Y JO, SENYOR, DE NIT ESCOLTO PASSÁ TRES MURRIS.

Combinar aquestas lletres de manera que formin lo títol de un famós drama catalá.

CAPELLÁ PRE-HISTÓRICH.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7.— Personatge célebre.
- 3 2 3 4 7 5.— Un ofici
- 7 2 3 1 2.— Utensili útil de fusté.
- 1 5 7 2.— Una fruyta.
- 7 5 4.— Moltes senyoras ne gastan.
- 7 5.— Nota musical.
- 6.— Vocal.

TACAY.

GEROGLÍFICH.

V O T
 I V I
 T
 I I

A. TRINIDAD.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR

Han enviat xaradas ó endevinallas dignes d' insertarse 'ls ciutadans: J. T. Anguila, J. Sauri, A. Gibert, Ordep Ognimod, Apotecari de Torrellas, Federico T., Teutat y Suir, Noy cabo, Japel del Orza, Jacinto Ginoyart, Doloretas Maca, J. B. y R., Joseph Abril, Saldoni de Vallcarca, Pau Matallóps, J. Staramsa, J. Imbert, Dos cunyats, Joseph Badia, Pepet d' Espugas y J. M. Bernis.

No 'ns serveix res de lo qu' envian los ciutadans: Dos botiguers, Capella pre-histórich, Noy del saire, Homobono Radames, D. Bartrina, Xicot com cal, Génit de vi, Soci Tamarit, Pastoret del Montsant, J. Gayarre, Pere Cateura, Perro Chico, Tacay, F. Casadesus, Gato pardo, Rata primer, Pere de Bagur, A. E. Modá, Roma Espinat, Un belluguet, Tribulacions, R. T. Diplomàtic, Sarrahench, Musiquetas, Nauj Osnabab, Gra y Llimona, Rafael Alonzo, F. Pons, Maranyí, Amadeo, Calvo, Japel Llagostins y M. Paquin.

Ciutada B. Sol: La poesia no serveix, l' epigrama es massa brut. — J. Sauri: Li repeteixo que s' equivoca de mitja a mitj en lo de las preferencias; pel demés la seva carta esta completament fora de to. No ho olvidi:—Evo Sum: ¡Y la solució?—Met de Vilassa: La poesia no va —Angel Garcia: Se lindran present las sévas observacions —A Palleja: veurem de ferho.—J. M. Ll. y Rabascall: Ja 'ns hem ocupat del assumpto ab la deguda extensió.—Francisco de P. Juanico: Arreglat una mica, podra anar casi tot.—J. P. Truch: La poesia no es tal poesia, lo demés no serveix.—Pere Vila: Es molt manset.—J. Planas: Veurem si arreglantho una mica...—P. Talladas: Gracias per recordarse de nosaltres desde Inglaterra: aprofitarem alguna cosa —Just Aleix: Merci, va bé —Joseph Molas: Es massa llarga y necessita correcció; veji si pot salvar aquestas dugas dificultats.—R. Roura: Sí va bé; l' altra es mansa —Enrique del vi: va bastant bé —Maragny: Es molt deszarbat —Adolfo Camps: No serveix res de lo que envia —Emilia: Es massa seria.—Moró: Anira un epigrama.—Pallaringis: Lo final de la poesia va bé; pero 'l demés es massa romàntic; los cantars no marxan.—Quim del Ter: La poesia Cosas del siglo es molt incorrecta; l' altra no té prou interés.—A. C. P. (Tona): Falta una firma coneguda que respóngui de lo que diu la carta

LOPEZ. Editor — Rumbia del Mitj. 20

Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 23.